

Η ΝΤΟΥΡΜ - ΝΤΟΥΣΓΑΔΑ

Του εφταπολίτη Όμηρου
βαριά του' ρθε ζαλάδα,
σαν άκουσε στο mail του
την Πασσισο-Ντουσγιάδα.

Μνηστήρες θα του το' στείλαν,
αυτοί θα το' χουν γράψει,
γιατί απ' την Οδύσεια,
τους είχε ξεμπροστιάσει.

Ας είν' καλά ο Ήφαιστος,
που στα εργαστηριά του,
Laptop του' κανε ηχητικό
για τα γενέθλιά του.

Ό,τι οι άλλοι γράφουνε,
σ' ήχο το μετατρέπει,
και πλήρη ενημέρωση,
να' χει του επιτρέπει.

Μεγάλες με τον Ήφαιστο,
έχουν τώρα φιλίες,
που με την κρίση τρέχουνε
συνέχεια στις πορείες.

Είν' η αναπηρία τους,
που τους έχει ενώσει,
τη σύνταξη γι ανάπηρους,
την έχουν πετσοκόψει.

Αλλά ακόμα του Όμηρου,
το εισόδημα κρατάει,
αφού η Ιλιάδα του,
αντίτυπα πουλάει.

Του' πε όμως ο εκδότης του,
πως τώρα με την κρίση,
στην ΝΤΟΥΣΓΙΑΔΑ στράφηκε,
ο κόσμος, του Πασσίση.

Είναι πιο φρέσκια κι ομιλεί
περί πολλών πραγμάτων,
περί κλεψιάς και λαμογιάς,
και περί ατυχημάτων.

Η Ιλιάδα τώρα πιά
στο ράφι έχει μείνει,
κι η Ντουσγιάδα απ' το κοινό
ανάρπαστη έχει γίνει.

«Τον Δία, το ταχύτερο,
θα πάω να συναντήσω,
στην πρόταση που μου' χε πει
πρέπει να συμφωνήσω.»

«Δία, που τις φτερούγες σου
σ' όλη τη γη απλώνεις,
κι όμορφη κόρη άμα δεις
αμέσως κουτουπώνεις.»

«Και συ, Ήρα, που η κόμη σου
δέντρο Πλατάνου μοιάζει,
απ' τα πολλά τα κέρατα
που ο άντρας σου σου βάζει.»

«...ακούστε με, τι έπαθα
ο δίσμοιρος εφέτος,
και πέσανε οι πωλήσεις μου
στα έπη μου καθέτως.»

«Αφ' ότου εξεδόθηκε
η Πασσισο-Ντουσγιάδα,
τα έπη μου βαλτώσανε,
Οδύσεια, Ιλιάδα.»

«Την πρόταση που 'χα αρνηθεί
για να συνεργαστούμε,
τώρα την αποδέχομαι,
μπορούμε να τα βρούμε.»

«Μου' χες ζητήσει τα μισά
κέρδη να μου κρατήσεις,
ώστε την Ιλιάδα μου
να μου την προωθήσεις.»

«Και τότε είχα αρνηθεί
την πρόταση εκείνη,
όλο το κέρδος ήθελα
στην τσέπη μου να μείνει.»

«Συνεργασία σου ζητώ,
και να με συγχωρήσεις
συ Δία, μόνο, το έπος μου,
μπορείς να προωθήσεις.»

«Μα Ζευ, καθόλου δεν μ' ακούς,
τόση ώρα που μιλάω;»
«Μια κοπελιά στον ποταμό
λούζεται και κοιτάω.»

«Συνθλίβομαι οικονομικά,
τα ποιήματά μου τρίζουν,
το δράμα, οι αγωνίες μου,
εσένα δεν σ' αγγίζουν;»

«Παράτα με, στραβούλιακα,
που θα σε λογαριάσω
και το μανούλι το γυμνό,
για χάρη σου θα χάσω.»

«Δέντρο θα μεταμορφωθώ,
που τα κλαριά θ' απλώσει,
μόλις η κόρη θα πλυθεί
στη σκιά μου θα ξαπλώσει.»

«Κι όταν θα γλυκοκοιμηθεί,
πάνω της θα ορμήξω,
πριν καταλάβει τι έγινε,
θα της τότε σφυρίξω.»

«Ο νους σου, βρε πορνόθεε,
πάντοτε εκεί στέκει;
Ορθώς οι σοφοί λέγουσιν:
"Αιδοίον τας ναύς έλκει."»

Ξάφνου ο Δίας χάνεται,
ενώ η Ήρα μουτρώνει,
καθώς ήδη στην κόμη της,
νέον κέρας φυτρώνει.

Πέρασε ένα δίωρο,
σύννεφο εσηκώθη,
και πάλι ο Δίας, ως Θεός,
μπροστά τους φανερώθη.

«Ήρα μου, κι αν σε απατώ,
για σε η καρδιά μου σφύζει.
Τι φταίω εγώ που αν δω...κοκό,
το μάτι μου γυαλίζει;»

«Κι εσύ Όμηρε, μ' έπρηξες
με τα προβλήματα σου!
Όταν σου 'κανα πρόταση,
ας είχες τα μυαλά σου.»

«Φύγε, πήγαινε σπίτι σου,
άλλο μη με ζαλίζεις...
Τόση ώρα με τα έπη σου,
τα αχαμνά μου πρήζεις.

«Δία τρανέ, δεν θέλησες
τον πόνο μου να νοιώσεις,
να ξέρεις, όμως, πως πολύ,
γι' αυτό θα μετανιώσεις.»

«Στην "ΕΡΩΤΟΔΙΑΔΑ" σου,
νέο έπος που θ' αρχίσω,
τις τόσες σου βρωμοδουλειές
στον κόσμο θα γνωρίσω.»

«Όλες οι πόλεις και χωριά,
σ' Ανατολή και Δύση,
από δικά σου μπάσταρδα,
έχουνε πλημμυρίσει.»

Έξω φρενών ο Όμηρος,
την κορυφή θ' αφήσει,
το μονοπάτι έπιασε
για να κατηφορίσει.

«Τον Ντούσγο τον Γεώργιο
πρέπει να συναντήσω,
δημοφιλής που έγινε
να τον αξιοποιήσω.»

«Του Μάκη το σενάριο,
θα 'χω για οδηγό μου,
σίγουρα ο Γιώργος θα δεχτεί
τότε το σχεδιά μου.»

Τον Πήγασο ειδοποίησε,
που γρήγορα πετάει,
στον Νέο Κόσμο, Ντουρμ εφτά,
σε λίγο θα τον πάει.

«Έχω για σένα πρόταση
που θα σε ωφελήσει
και Πολυβούτη στο Κλεινόν,
Άστυ θα καταστήσει.»

«Τον πόδα σου τον δεξιόν,
που δεν έχεις χτυπήσει,
ένα καινούργιο ατύχημα
να σου τον τραυματίσει.»

«Όσο για την ανάρρωση,
φόβος να μην σε πιάνει,
ο Ασκληπιός είν' κολλητός,
ταχέως θα σε ιάνει.»

«Εγώ το νέο δράμα σου,
σ' έπος θα ιστορήσω,
κι από την νέα συγγραφή
θα τα οικονομήσω.»

«Διότι η Ιλιάδα μου,
τώρα έχει πια σκουριάσει,
κι ούτε δούλος ή μέτοικος
θέλει να την διαβάσει.»

«Ο τίτλος του ποιήματος,
θα είναι: "ΝΤΟΥΡΜ – ΝΤΟΥΣΓΑΔΑ"
και θα ιστορεί, στην Ντουρμ Επτά,
μία μέρα αποφράδα.»

«Μισό μερίδιο των κερδών,
Γιώργο, σε σε θα μείνει,
αρκεί λίγο το πόδι σου,
σακάτικο να γίνει.»

«Άλλωστε, απ' τ' ατύχημα,
πάλι αν δεν περπατήσεις,
σύνταξη αναπηρική,
τότε θα εξασφαλίσεις.»

«Σύνταξη απ' την τράπεζα,
κι απ' την αναπηρία,
σακάτης μεν, μα πλούσιος,
θα 'σαι στην κοινωνία.»

«Όμηρε, πως κατάντησες,
των ποιητών Πατέρα,
και, φευ, τώρα εξελίχθηκες,
σε μια μεγάλη λέρα!»

«Ούτε μ' αυτό το έκτρωμα,
που λες, την "ΝΟΥΡΜ – ΝΤΟΥΣΓΑΔΑ",
μπορείς να συναγωνιστείς
του Μάκη την ικμάδα.»

«Σταμάτα πια τις ίντριγκες
πιο κάτω μην κυλήσεις,
τις πόλεις που σε γέννησαν,
άλλο μην ξεφτιλήσεις.»

«Θα κάνω πως δεν άκουσα,
αυτά που μου προτείνεις,
στα σύγκαλά σου γύρισε,
στο ύψος σου να μείνεις.»

«Πριν στιχοπλόκος ήσουνα,
κι έγινες δολοπλόκος,
και τρίζει επικίνδυνα,
της αίγλης σου ο θώκος.»

«Τώρα μην βγάλεις τσιμουδιά,
να μην ακούσω λέξη,
γιατί στον Δία θα τα πω,
να 'ρθεί να σε μαζέψει.»

«Και τον Πασσίση, γρήγορα,
να πάρεις να μιλήσεις,
και για την ΝΤΟΥΣΓΙΑΔΑ του
να τον ευχαριστήσεις.»

«...που ύστερα απ' ολόκληρη,
μιά τρισχιλιετία,
εν τρίτον έπος γράφτηκε,
με... "υψηλή" αξία!»